

Ball a les Corts: canvi de parella

Un nou «l·ligue» parlamentari s'esdevingué en la reunió del parlament valencià del dia 23 de març. El síndic de greuges i els espais naturals en «pagarien» les conseqüències. L'endemà, Manuel Girona seria indultat d'una crema anunciada, ja amb una altra música de fons...

Rafael Company

La setmana fallera havia passat. El ple de les Corts valencianes de 9 de març podia, en conseqüència, reprendre's. En la plaça de la Mare de Déu, una ídem dels Desemparats gegantina —plena de flors de l'ofrena—, era de visió indefugible per a les senyories que arribaven al Palau dels Borja. A dins esperava el debat sobre la presa en consideració d'una proposició de llei sobre el síndic de greuges. Millor dit, dues proposicions: una d'Unión Valenciana i l'altra d'Alianza Popular, quasi coincidents. Això donava al ple un *encant* especial: UV i AP enfrontades per veure quin dels dos documents, quasi idèntics, servia de base per a la discussió en ponència. I a més, amb una acritud notable: **López Salvà**, per AP, parlava de la proposta d'UV com d'un «fruto de la improvisación y de la prisa», plena d'errades «legales y tipográficas» i constitutiva d'una «barbaridad y una catástrofe». **Campillos**, d'UV, es dirigia al d'AP dient-li: «No tiene usted ni idea», i recordant-li que el grup popular, el 1986, havia votat el text que ara presentava Unión Valenciana...

Amb una IU, una UPV i un CDS que anunciaven el vot positiu a les dues propostes (per allò de la urgència, encara que reservant-se esmenes posteriors), el PSOE es convertia en àrbitre de la situació.

Rafael Maluenda, president en funcions després del recés del matí, continuava la sessió amb un «*Rogue* que prenguen *asiento*» que féu les delícies dels presents, i començà així el debat de totalitat del projecte de llei pel qual es regulen els paratges naturals del País

Valencià. Esmenes a la totalitat d'IU i UPV, d'UV, i del CDS.

El primer en parlar fou **Albert Taberner**, amb el to exquisit que el caracteritza... tant que **Asensi**, pel PSPV-POSE, arribaria a dir-li: «Su moderación nos complace»...

El portaveu de comunistes i nacionalistes parà esment, sobretot, en la renúncia al tractament d'algunes temàtiques, cosa notòria en el projecte socialista, i que el feia insuficient. **Pere Mayor**, d'UPV, insistia: hi havia una reducció autoimposada de possibilitats que el seu judici no s'explicava per l'afirmació socialista que, en temàtiques ecològiques, era millor procedir mitjançant intervencions sectorials i no

El matí següent, l'*estrella* del debat fou l'absent síndic de comptes **Manuel Girona**, ex-president de la primera Diputació de València del postfranquisme, i objecte durant la «Batalla de València» d'acusacions i atacs —físics també— per *catalanista*. El cessament de Girona fou demanat pel regionalista Campillos en atenció a l'incompliment del termini de presentació dels comptes de la Generalitat corresponents a 1986, i en la personalització en el síndic major de la responsabilitat.

Segundo Bru, pel grup socialista, rebaté els arguments de Campillos parlant de retard justificat, i de la intenció d'UV de convertir-se en fiscals, jutges i botxins d'un personatge que

Aspecte del grup parlamentari popular durant un ple de les Corts valencianes.

a través d'una llei general del medi ambient.

Tot seguit, **Filiberto Crespo**, d'UV, fou el defensor d'una altra esmena *condemna a priori*, en aquesta ocasió, amb el vot negatiu d'AP. Davant una tal aliança, Crespo no s'estigué de dir que «En este triángulo de los parajes naturales, el PSOE ha puesto la hipotenusa y Alianza Popular ha puesto los *catetros*», (sorolloses riallades malèvols per la sala...). Finalment, el CDS retirà l'esmena que havia preparat: ja n'hi havia prou de «maridaje legislativo»...

era qüestionat, sobretot, pel seu conegut passat com a demòcrata. Pere Mayor coincidia amb Bru en la gravetat menor de l'assumpte tractat i en la qualificació de *venjança* a la proposta del grup *blavero*. Davant les brames de Campillos («No tolero que se hable de venganza»), Mayor reincidia: «Si no és una venjança, i la falta és considerada tan greu, ¿per què no es demana el cessament de tota la Sindicatura de Comptes?»...

Al final, com que només UV i AP votaren contra Girona, el síndic continuà sent-ho... □